

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/047

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mailbericht van 24 december 2025 diende

[REDACTED] een verzoek in bij de afdeling Dierenwelzijn van het Departement Omgeving van de Vlaamse Overheid (verder 'afdeling Dierenwelzijn'), om een afschrift te bezorgen van "alle verslagen en alle adviezen van de Raad voor dierenwelzijn en dat vanaf 1 januari 2024 tot op heden."

Bij mail van afdeling Dierenwelzijn van 29 januari 2026 werd het verzoek gedeeltelijk geweigerd.

Bij mail van 29 januari 2026 diende de heer Raf Bombeek beroep in bij de beroepsinstantie tegen voormelde beslissing. Dit beroep werd geregistreerd op 2 februari 2026.

Op 4 maart 2026 werd in toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet de beroepstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijk verzoek dateert van 24 december 2025.

De in beroep aangevochten beslissing van de afdeling Dierenwelzijn van 29 januari 2026 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep d.d. 29 januari 2026 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het ingediende beroep is bijgevolg **tijdig** ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

In de beslissing van 29 januari 2026 van de afdeling Dierenwelzijn werd het verzoek als volgt beantwoord: *“De adviezen die reeds openbaar zijn, worden gepubliceerd op volgende website: <https://www.vlaanderen.be/dierenwelzijn/werking-en-beleid/vlaamse-raad-voor-dierenwelzijn/adviezen-en-publicaties-raad-voor-dierenwelzijn>*

Adviezen die hier nog niet werden gepubliceerd, zijn vertrouwelijk, zoals geregeld in artikel 16 Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn.

De verslagen van de Raad zijn vertrouwelijk, zoals geregeld in artikel 17 Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn.

De gevraagde documenten kunnen aldus niet openbaar gemaakt worden, op basis van artikel II.34, 1° van het Bestuursdecreet: “Tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, wijzen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking af als: 1° de openbaarmaking afbreuk doet aan een geheimhoudingsverplichting, vastgesteld in een aangelegenheid waarvoor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest bevoegd is”. De artikelen 16 en 17 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn creëren een geheimhoudingsverplichting met betrekking tot de niet-gepubliceerde adviezen en verslagen, zie:

<https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1026257&datum=&geannoteerd=false&print=false>.”

2. Inhoud van het beroepschrift

De beroeper geeft in zijn beroepschrift aan dat de “dienst Dierenwelzijn besloot om me de gevraagde verslagen en adviezen van de Raad voor Dierenwelzijn niet te bezorgen.” (...) “Ik wil erop wijzen dat ik – voor zover ik weet- [REDACTED] Ik ben

wetenschappelijk medewerker en geef onder andere advies aan mijn fractie over Dierenwelzijn. Ik kan die taak niet optimaal vervullen als ik de verslagen van de Raad voor Dierenwelzijn niet kan inzien."

3. Standpunt van de afdeling Dierenwelzijn

Bij mail van 2 februari, 3 en 9 maart 2026 contacteerde de beroepsinstantie de afdeling Dierenwelzijn voor verdere toelichting. Bij mailbericht van 9 februari en 10 maart 2026 ontving de beroepsinstantie nadere toelichting.

Op vraag van de beroepsinstantie geeft de afdeling Dierenwelzijn aan dat er momenteel nog één advies is dat door de Raad voor Dierenwelzijn werd goedgekeurd en nog niet gepubliceerd is. Dit advies werd overeenkomstig de procedure overgemaakt aan het kabinet van de bevoegde minister. De minister liet weten dat de afdeling Dierenwelzijn op de hoogte gebracht zal worden wanneer het advies gepubliceerd mag worden. Conform artikel 16 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn zijn de adviezen tot aan de publicatie vertrouwelijk. Zodra de minister toelating geeft voor publicatie, zal het worden gepubliceerd op de website en kan het door iedereen geraadpleegd worden via: <https://www.vlaanderen.be/dierenwelzijn/werking-en-beleid/vlaamse-raad-voor-dierenwelzijn/adviezen-en-publicaties-raad-voor-dierenwelzijn> .

Op de vraag van de beroepsinstantie naar een concrete onderbouwing waarom de informatie in de gevraagde adviezen en verslagen geen milieu-informatie zou bevatten, wordt het volgende toegelicht:

"Tijdens de vergaderingen van de Raad worden verschillende thema's besproken die betrekking hebben op het ethische en beleidsmatige kader van dierenwelzijn.

Er worden onder meer zaken besproken zoals:

- de samenwerking tussen verschillende organisaties besturen en administraties*
- medische of veterinaire verplichtingen*
- registratie- en identificatieverplichtingen*
- beleidsmatige tendensen of beslissingen*
- maatschappelijke en ethische vraagstukken rond dierenwelzijn*

Deze onderwerpen vallen niet onder de definitie van milieu-informatie, zoals uitgelegd in artikel 1.4 Bestuursdecreet, alsook niet onder de definitie van milieu-informatie van artikel 3 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

De beroepsinstantie stelde in eerdere dossiers dat in het kader van dierenwelzijn er sprake is van milieu-informatie wanneer het gaat over "beschrijvingen die betrekking hebben op de leefsituatie waarin de dieren zich bevinden, op de maatregelen die ten aanzien van de dieren worden genomen" (zie o.a. OVB/2024/267). Dit zijn echter geen zaken waar de Raad voor dierenwelzijn zich over buigt. De Raad buigt zich over onderwerpen zoals hierboven aangehaald, niet over individuele dossiers van dierenwelzijnsproblematieken. Ze kan bijgevolg dus ook niet spreken over de leefsituatie van dieren of maatregelen die op bepaalde dieren van toepassing zijn. De activiteiten van de Raad voor Dierenwelzijn situeren zich op een intersectorale, beleidsmatige en algemeen adviserende hoogte. Er worden algemene tendensen en vraagstukken binnen het brede domein van dierenwelzijn besproken. Deze thema's vallen buiten het toepassingsgebied van milieu-informatie.

Indien de beroepsinstantie in casu toch van oordeel zou zijn dat de verslagen en adviezen milieu-informatie bevatten, blijft de weigering gerechtvaardigd op grond van artikel 11.36 2° (het geheim van beraadslagingen van de organen van de Vlaamse overheid), aangezien het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van

de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn expliciet de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen en de verslagen van de Raad oplegt (artikelen 16 en 17).

Het openbaar maken van de vergaderverslagen zou de goede werking van de Raad ernstig verstoren. De Raad fungeert als overlegplatform waar diverse organisaties vrij en open van gedachten moeten kunnen wisselen over dierenwelzijn. De deelnemers mogen vertrouwen op de wettelijk gewaarborgde vertrouwelijkheid. Bij openbaarmaking van de verslagen bestaat het reële risico dat deelnemers zich in de toekomst geremd zouden voelen om vrijuit te spreken, wat de kwaliteit en volledigheid van de beraadslagingen zou ondermijnen. Bovendien bestaat het risico dat organisaties de Raad en het verslag gaan benutten als forum voor het uitdragen van hun eigen standpunten, wat het overleg kan verschuiven van inhoudelijke gedachtewisseling naar positionering.

De verslagen bevatten tevens persoonsgegevens van alle leden, het kan niet de bedoeling zijn dat deze verspreid worden na een vertrouwelijk overleg. De leden hebben rechtmatig vertrouwen in de vertrouwelijkheid die door het Besluit gecreëerd wordt.”

Volgens de afdeling Dierenwelzijn laat de vertrouwelijkheid die voortvloeit uit artikelen 16 en 17 Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn, geen gedeeltelijke openbaarmaking toe. De vertrouwelijkheid geldt ook voor de volledige inhoud van de beraadslagingen en verslagen.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

Vooreerst stelt de beroepsinstantie vast dat de afdeling Dierenwelzijn heeft aangegeven in de bestreden beslissing van 29 januari 2026 dat de adviezen die reeds openbaar zijn, gepubliceerd worden op volgende website:

<https://www.vlaanderen.be/dierenwelzijn/werking-en-beleid/vlaamse-raad-voor-dierenwelzijn/adviezen-en-publicaties-raad-voor-dierenwelzijn> .

De beroepsinstantie is van oordeel dat de online raadpleegbaarheid wel degelijk volstaat om tegemoet te komen aan een vraag om afschriften te bekomen van bepaalde bestuursdocumenten. Het is een eigentijdse werkwijze van terbeschikkingstelling van informatie die in een tijd van toenemende digitalisering bovendien rekening houdt met de gevolgen voor het leefmilieu door geen onnodige afdrucken op papier noodzakelijk te maken.

Het is voor de beroeper in casu perfect mogelijk om, indien hij dit wenst, de betrokken documenten alsnog te printen, maar dit kan van een overheidsinstantie niet geëist worden. Bijgevolg kan het antwoord van de afdeling Dierenwelzijn voor deze adviezen redelijkerwijze niet beschouwd worden als een weigering tot openbaarmaking bij wijze van afschrift.

Het Bestuursdecreet schrijft niet voor dat verzoeker het recht heeft om via e-mail een afschrift te krijgen van de gevraagde bestuursdocumenten. De openbaarheid daarvan kan door een overheidsinstantie ook op een andere manier georganiseerd worden, zoals in casu het geval is via raadpleging van de door afdeling Dierenwelzijn aangegeven website.

Uit het voorgaande volgt dat beroeper de gevraagde adviezen via de bedoelde website zelf actief kan consulteren. In de gegeven omstandigheden acht de beroepsinstantie het niet passend dat de beroeper ook nog eens via de omweg van de passieve openbaarheid de afdeling Dierenwelzijn zou verplichten om deze informatie, die op de vermelde website reeds beschikbaar is, nogmaals individueel via afschrift te verstrekken. Het beroep is, wat dit punt betreft, bijgevolg **ongegrond**.

Artikel 62 van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024 bepaalt dat de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn de volgende taken heeft:

- 1° aangelegenheden bestuderen in verband met de bescherming en het welzijn van dieren;*
- 2° advies geven over de onderwerpen waarvan het onderzoek aan de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn wordt opgedragen door de Vlaamse Regering;*
- 3° voorstellen doen aan de Vlaamse Regering in verband met de bescherming en het welzijn van dieren."*

In artikel 6 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn van 13 november 2015 wordt de bevoegdheid van de Raad als volgt bepaald:

"De Raad verstrekt adviezen over diverse aspecten van het dierenwelzijn, zowel op verzoek van de minister of de dienst, als op eigen initiatief. Verder bevordert de Raad onderling overleg en samenwerking tussen de belanghebbende actoren."

M.b.t. de werking zijn volgende bepalingen in casu relevant:

"Art. 14. De dienst stelt een verslag op van de beraadslagingen van de Raad."

"Art. 16. Het advies van de Raad wordt bezorgd aan de minister en wordt veertien dagen na die datum publiek gemaakt door de dienst, tenzij de minister daar anders over beslist. Tot die tijd blijft het advies vertrouwelijk."

"Art. 17. De Raad, de stuurgroep en de werkgroepen vergaderen achter gesloten deuren. De besprekingen en de verslagen zijn vertrouwelijk."

Als deskundigen die geen lid van de Raad zijn, worden uitgenodigd, worden ze ingelicht over de vertrouwelijkheid van de besprekingen."

De beroepsinstantie mocht het aan de minister bezorgd maar nog niet gepubliceerd advies d.d. 09/12/2025 en ook de gevraagde verslagen van 21/02/2024, 17/04/2024, 25/06/2024, 24/09/2024, 04/12/2024, 18/02/2025, 22/04/2025, 24/06/2025, 23/09/2025 en 9/12/2025 ontvangen.

Voor wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, maakt het Bestuursdecreet een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op milieu-informatie dan wel op andere informatie. De beroepsinstantie stelt vast dat de afdeling Dierenwelzijn zich thans voor de weigering van de betrokken documenten heeft beroepen op de uitzonderingsgrond die van toepassing is voor niet-milieu-informatie nl. op artikel II.34, 1° van het Bestuursdecreet.

Inzake het nog niet gepubliceerd advies stelt de beroepsinstantie vast dat er reeds enige bekendheid is rond dit advies. De beroepsinstantie wenst hierbij te verwijzen naar de vraag om uitleg van [REDACTED] aan minister Weyts, behandeld in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van 14 januari 2026 (1453 (2025-2026), waar ook de punten rond de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen en de vertrouwelijkheid van de notulen aan bod kwamen.

Bij nazicht van dit advies (advies over kalverhouderij, ondermeer over het bij de koe laten van het kalf na de geboorte) is de beroepsinstantie van mening dat dit advies wel degelijk milieu-informatie, zoals daaraan door de beroepsinstantie invulling wordt gegeven (zie diverse uitspraken waaronder OVB/2024/267), bevat: m.b.t. de informatie met het oog op het welzijn en de leefsituatie van de betrokken dieren kan gesteld worden dat er sprake is van milieu-informatie.

Bijgevolg werd de uitzonderingsgrond bepaald in artikel II.34, 1° Bestuursdecreet ten onrechte ingeroepen. Bovendien geldt de uitzonderingsgrond van de wettelijke geheimhoudingsplicht niet voor milieu-informatie.

De beroepsinstantie is overigens ook van mening dat in casu de uitzonderingsgrond van 'de geheimhoudingsverplichting', of het nu gaat om milieu-informatie of niet, niet van toepassing is omdat in se voormeld artikel 16 van het BVR van 13 november 2015 zoals geformuleerd louter bepaalt dat de adviezen vertrouwelijk zijn tot de publicatie. De beroepsinstantie is van oordeel dat "vertrouwelijk" en "geheimhoudingsplicht" geen synoniemen zijn: geheimhoudingsplicht is de verplichting om vertrouwelijke informatie niet met anderen te delen en "vertrouwelijk" beschrijft het karakter van de informatie. Voormeld artikel 16 BVR van 13 november 2015 bepaalt niet dat het niet gepubliceerd advies niet mag gedeeld worden, maar louter dat het advies tot aan de publicatie vertrouwelijk van aard is.

Afdeling Dierenwelzijn is van mening dat, in het geval het gaat om milieu-informatie, de weigering van zowel het advies als de verslagen gerechtvaardigd is op grond van artikel II.36, §1, 2° Bestuursdecreet (het geheim van beraadslagingen van de organen van de Vlaamse overheid), aangezien het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn expliciet de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen en de verslagen van de Raad oplegt (artikelen 16 en 17).

In het nog niet gepubliceerd advies blijkt echter volgens het oordeel van de beroepsinstantie geenszins de inhoud van de beraadslaging. Afdeling Dierenwelzijn haalt ten aanzien van de beroepsinstantie aan dat uit het advies inderdaad niet de volledige inhoud van de beraadslaging blijkt, maar dat het advies echter wel een deel van de beraadslagingen betreft, gezien dit wordt opgesteld door de Raad voor Dierenwelzijn. De beroepsinstantie kan dit niet volgen en merkt op dat de uitzonderingsgrond in voormeld artikel in elk geval niet kan ingeroepen worden om de toegang tot de (weergave van de) definitieve beslissingen waartoe de vergadering heeft geleid, m.a.w. o.a. de door de Raad verleende adviezen, te weigeren. Dit blijkt expliciet uit de memorie van toelichting bij voormeld artikel (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 59).

Bijgevolg is de beroepsinstantie van oordeel dat in casu – voor het nog niet gepubliceerd advies - een beroep op de uitzonderingsgrond zoals bedoeld in artikel II.36, §1, 2° Bestuursdecreet (in het geval het gaat om milieu-informatie) alsook zoals bedoeld in artikel II.34, 3° Bestuursdecreet (voor niet milieu-informatie) niet van toepassing is en dus onterecht wordt ingeroepen.

De afdeling Dierenwelzijn gaf bijkomend ten aanzien van de beroepsinstantie nog duiding bij de interpretatie van artikel 16 van het BVR van 13 november 2015, meer bepaald m.b.t. de woorden "tot die tijd": *"Hiermee wordt bedoeld dat het advies vertrouwelijk blijft tot het moment dat de minister besluit dat het advies publiek gemaakt mag worden. De minister beslist dat het advies niet na veertien dagen publiek gemaakt wordt en beslist bijgevolg op welk moment dit wel gepubliceerd wordt. Conform dit artikel 16 van het Besluit zijn de adviezen tot aan de publicatie vertrouwelijk. Het betreft bijgevolg een vertrouwelijk document, waarvoor weigering van de openbaarheid gerechtvaardigd is op basis van de reeds aangehaalde rechtsgronden, tot op het moment dat de minister toelating geeft tot publicatie."*

Ten aanzien van de beroepsinstantie stelt de afdeling Dierenwelzijn in een mailbericht van 10 maart 2026 nog aanvullend dat *"Tot op het moment van openbaarmaking, na toestemming van de minister, kan ook het advies gezien worden als een document van intern beraad"*. De beroepsinstantie neemt aan dat de afdeling Dierenwelzijn met deze verwijzing impliciet doelt op de toepassing van de uitzonderingsgrond zoals bedoeld in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet dat bepaalt dat overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten mogen afwijzen - tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren - wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie.

De beroepsinstantie is van mening dat in casu terecht op deze uitzonderingsgrond beroep wordt gedaan. De beroepsinstantie heeft vastgesteld dat de taken van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn zijn opgesomd

in artikel 62 Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024 waaronder advies geven over de onderwerpen waarvan het onderzoek aan de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn wordt opgedragen door de Vlaamse Regering, als voorstellen doen aan de Vlaamse Regering in verband met de bescherming en het welzijn van dieren. In casu geeft de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn voorstellen geformuleerd m.b.t. het houden van kalveren. Dit aan de minister, bevoegd voor dierenwelzijn, bezorgd advies is geen in de regelgeving verplicht advies.

Op grond van de ontvangen informatie is de beroepsinstantie van oordeel dat het betrokken, nog niet gepubliceerd advies, voldoet aan de omschrijving van het begrip 'interne communicatie' in het artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. De Memorie van Toelichting bij het artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (*Parl.St.*, VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat er geen beperkingen zijn wat de inhoud van "communicatie" betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

En verder wordt in de Memorie van Toelichting aangegeven dat het begrip intern impliceert dat het gaat om "informatie die niet buiten de muren van een overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek." (arrest HvJ EU 20 januari 2021, randnummer 42 – C-619/19). En tevens dat "ook informatie die een overheidsinstantie van een externe bron heeft ontvangen, intern kan zijn "mits zij vóór de ontvangst ervan door deze instantie niet beschikbaar was of had moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomt nadat zij deze informatie heeft ontvangen." (arrest HvJ EU 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19)". In voormeld arrest van het Hof van Justitie wordt ook nog gepreciseerd in dit verband dat de omstandigheid dat milieu-informatie op een bepaald moment buiten de muren van een overheidsinstantie kan terechtkomen, niet meebrengt dat de mededeling die deze informatie bevat onmiddellijk haar interne karakter verliest. Het begrip „interne mededelingen” omvat dus alle informatie die binnen een overheidsinstantie circuleert en die op het tijdstip van de indiening van het verzoek om toegang niet buiten de muren van deze instantie is terechtgekomen, in voorkomend geval nadat die instantie deze informatie heeft ontvangen en voor zover deze informatie daarvóór niet aan het publiek beschikbaar is of had moeten worden gesteld.

De beroepsinstantie is van oordeel dat het betrokken advies beantwoordt aan deze omschrijving, vermits dit advies nog niet publiekelijk is bekendgemaakt en artikel 16 van het BVR van 13 november 2015 aangeeft dat het advies tot de publicatie vertrouwelijk is. Tevens is de beroepsinstantie van oordeel dat in casu ook wordt voldaan wordt aan de doelstelling van de voormelde uitzonderingsgrond nl. dat het serene karakter van het uitwisselen en bespreken van voorstellen, ideeën of opvattingen over een specifiek probleem of een specifieke beslissing wordt gewaarborgd en dat de overheid over een zekere beleidsintimiteit kan beschikken in de voorbereiding van haar handelingen, maar dat het daarom evenwel niet zo zou moeten zijn dat deze interne communicatie systematisch kan worden onttrokken aan de openbaarheid. Er anders over oordelen zou immers betekenen dat ieder advies(rapport) van een daartoe ingesteld orgaan, zou ontsnappen aan de openbaarheid.

Het belang van de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet dient tot slot nog te worden afgewogen tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd wordt. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort. In casu voert de beroeper t.a.v. het nog niet gepubliceerd advies geen openbaar belang aan,

zodat dit ook niet kan primeren. Het principe van de niet-openbaarmaking van interne communicatie blijft bijgevolg gehandhaafd.

Bijgevolg is de beroepsinstantie van oordeel dat het beroep, voor wat betreft het nog niet gepubliceerd advies van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn betreft, **ongegrond** is.

Met betrekking tot de gevraagde verslagen, stelt de beroepsinstantie vast dat voormelde uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel II.36, 2° Bestuursdecreet voor milieu-informatie en de gelijkaardige (weliswaar absolute) uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel II.34, 3° Bestuursdecreet voor niet milieu-informatie bepaalt dat de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, §1, een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslagingen van de organen van de Vlaamse overheid, van de organen van de lokale overheden, van de organen van de instellingen met een publieke taak en van de organen van de milieu-instanties.

Deze uitzondering is in het leven geroepen net om het vertrouwelijke karakter van het geheim van de beraadslagingen, zoals in casu het geval is m.b.t. de gevraagde verslagen, te beschermen. De beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat de afdeling Dierenwelzijn terecht in tweede orde heeft verwezen naar deze uitzonderingsgrond(en) om de door beroeper gevraagde verslagen van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn aan de openbaarheid te onttrekken. De beroepsinstantie wijst er trouwens op dat artikel 17 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de samenstelling en de werking van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn van 13 november 2015 expliciet aangeeft dat de besprekingen en de verslagen vertrouwelijk zijn.

De beroepsinstantie volgt ook de uitleg van afdeling Dierenwelzijn dat het openbaar maken van de vergaderverslagen de goede werking van de Raad ernstig zou verstoren. “De Raad fungeert als overlegplatform waar diverse organisaties vrij en open van gedachten moeten kunnen wisselen over dierenwelzijn. De deelnemers mogen vertrouwen op de wettelijk gewaarborgde vertrouwelijkheid. Bij openbaarmaking van de verslagen bestaat het reële risico dat deelnemers zich in de toekomst geremd zouden voelen om vrijuit te spreken, wat de kwaliteit en volledigheid van de beraadslagingen zou ondermijnen. Bovendien bestaat het risico dat organisaties de Raad en het verslag gaan benutten als forum voor het uitdragen van hun eigen standpunten, wat het overleg kan verschuiven van inhoudelijke gedachtewisseling naar positionering.”

Wat de belangenafweging betreft – voor het geval de verslagen milieu-informatie bevatten - is de beroepsinstantie van oordeel dat in casu het algemeen belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het geheim van de beraadslagingen. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent bijvoorbeeld niet dat de private belangen van de aanvrager zouden moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd wordt. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). Een dergelijk openbaar belang inzake de openbaarmaking wordt niet aangevoerd door beroeper, en wordt niet ontwaard door de beroepsinstantie. Een dergelijk belang is in dit geval niet voorhanden, en kan bijgevolg niet primeren op het vermelde beschermde belang.

Het feit dat de beroeper de enige dierenarts is die op de payroll staat van het Vlaams Parlement en als wetenschappelijk medewerker onder andere advies geeft aan zijn fractie over Dierenwelzijn en die taak niet optimaal zou kunnen vervullen als hij de verslagen van de Raad voor Dierenwelzijn niet kan inzien, doet de beroepsinstantie niet anders besluiten.

Het beroep is bijgevolg, wat betreft de vergaderverslagen van de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn, eveneens ongegrond.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED] d.d. 29 januari 2026 tegen de beslissing van afdeling Dierenwelzijn van het Departement Omgeving van 29 januari 2026 wordt als ontvankelijk doch als ongegrond beschouwd.

Brussel, 12 maart 2026

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter